

Садржај књига за општинско такмичење:

Журка, Миленко Матицки

Јулија Ђокић VI₂
ОШ „НХ Сениша Николајевић“

ЖУРКА, МИЛЕНКО МАТИЦКИ

О писцу:

Миленко Матицки је рођен 1936. године у Вршцу, а преминуо је 2001. у Београду. Био је дугогодишњи уредник београдске „Политике за децу“. Поред неколико књига за одрасле, објавио је више књига поезије и прозе за децу. Нарочиту популарност стекао је својим романима „Журка“ и „Свирка“.

Моје мишљење о књизи:

Када сам почела да читам књигу, није ми се свидела. Међутим, што сам је више читала, моје мишљење се није мењало. Ево због чега ми се књига не свиђа:

1. Користе превише непримерених речи и израза: сероња, усранко, кењавац, од стопала до банане ме је прошла језа, показашу ја њему својом бананом...
2. За својих 13-14 година се превише туку, и то озбиљно. Користе боксере, предмете од метала и гвожђа...
3. За њих "изаћи из пубертета" значи изгубити невиност. У Будином случају то се десило са 13 година.
4. Сва деца у књизи су, како год да обрнеш, хулигани.

5. Пасус који је описивао Будин боравак код кројачице мислим да је непримерен за узраст деце шестог разреда. На целој страни Буда препричава како га је кројачица мазила по коси, грудима, а њему је то пријало и како му је зубима откопчавала рајсфершлус на панталонама.

6. Отац Миле не зна за доста. Стално туче Буду, дере са на њега, добар је према Зољи и Пеђи, а Буду понижава, практично је стално у кафани, а породици наређује да једу храну која има 100% витамина...

7. У већини поглавља убацују неке непотребне пасусе који су неповезани са претходном радњом.

Пре него што сам почела да читам књигу, радовала сам јој се, а сада, када сам је прочитала, схватила сам да сам се узалуд радовала.

Име књиге је веома занимљиво, али по радњи књиге ја бих је назвала „Туча“ или „Свађа“.

По мом мишљењу, ова књига је ништа у односу на књиге које су биле за општинско такмичење.

Највише ми се свидео сам крај књиге, када су Ања и Буда постали пар. Можда је то и једина ствар која ми се свидела.

Најмање ми се свидео однос Змајеваца и Јатоваца. Када год могу, они би се потукли, где год да су.

У књизи бих променила:

Постоји много ствари које бих променила, али ћу набројати оне најважније:

1. Милетово понашање према породици. Дрскост, безобразлук, љутњу, хистеричност...
2. Дечачко разбојничко понашање. Размишљање о тучама, свађама, непримереним стварима и псовкама, да буду мање насилни...
3. Дисциплина у кафани или ресторану. Када бих могла, преваспитала бих Пеђу, Ању и Кристијана. Ја својој деци никада не бих дозволила да у кафану донесу играчке митраљеза које личе на праве и да пуцају у госте, и то све са 14 година.

У књизи бих оставила:

1. Све ликове, али бих појединима променила карактер.
2. Журку, али бих у њој помирила Змајевце и Јатовце.
3. Тата Милетов дневник рада, без обзира да ли је распуст или не. Његова организација је ствар која ми се код њега највише свиђа.
4. Цегера и Јуцу. Они су једини ликови код којих ништа не бих променила.

Најгоре од свега ми је то што сам књигу апсолутно разумела. Разумела сам све што је писац покушао да "шифрује" и мислим да су сва остала деца која су читала ову књигу разумела. И могу да кажем да ми није драго што сам разумела баш све.

Када мало боље размислим, можда ова књига и није тако лоша за ово такмичење. Можда је с разлогом изабрана да би комисија која чита дела све деце видела какав они односи имају према својим вршњацима из књиге. Ово такмичење и јесте направљено за то.

Можда моје мишљење о књизи није најбоље, сигурна сам да постоји још нешто добро у њој што ми је промакло, али је најискреније.